

Cukrkandla

LENKA ZADRAŽILOVÁ

Ingredience:

- 500g cukru krupice
- ½ lžičky kyseliny citrónové
- 2 dcl vody
- Červené, žluté, zelené nebo modré potravinářské barvivo
- Několik kapek kokosové, mandlové nebo rumové tresti
- alobal

Postup:

1. Vodu svaříme s cukrem na tzv. „lom“ (což poznáme podle toho, že ponoříme-li lžičku do studené vody, potom do cukrového roztoku a následně zpět do vody, cukr ztvrdne, nelepí se, ale láme)
2. Přidáme kyselinu citrónovou, trest a barvivo. Směs promícháme
3. Vzniklou hmotu nalijeme na lehce olejem potřenou plochu alobalu. Jakmile začne hmota tuhnut, rozkrájíme ji nožem na čtverečky. (Pokud chceme zamezit případným nepříjemným potřechem olejem i nůž)
4. Nechte odležet do druhého dne. Nakrájené čtverečky opatrně z alobalu odloupneme
5. Pro případné vylepšení nakrájené kousky obalte v cukrové moučce

» VYLOVENO

Ty jsi ty

ILONA HÁJKOVÁ

Nedají se spočítat,
ale ani uhlídat.
Jsou všude.
Myšlenky na tebe.
Když vejdu do svého pokoje.
Rozhlédnu se kolem sebe.
Na stěnách visí obrazy.
V obrazech jsi jen ty.
Obrazy jsou myšlenky.
Obrazy jsou brány.
K tobě.
Ty jsi ty.

» VYLOVENO

Hodní strýčkové

NATÁLIE MEDOVÁ

Občas se to prostě stane. Začíná to jako každé normální ráno. Vypadá to na obyčejný den. A přeci večer může být úplně jiný.

Nejspíš by nikoho reálně nenapadlo, že se jeho dítě stane tím výherním terčem. I přesto skoro každý zná, alespoň z doslechu, nějaký takový případ.

Hodní strýčci, kteří se v myšlenkách rodičů stávají hrozbou. Lákají dětina bonbóny, odměny či skrz nějaké výhrůžky do auta či jinam na tiché místo.

Před nedávnem jsem viděla video o tom, kde muž oslovoval na dětském hřišti maminky. Ptal se, jestli věří tomu, že by s ním jejich děti neodešly. Ani jedna tomu nevěřila. Nakonec se samy přesvědčily o tom, že stačí jedno malé štěňátko.

Pedofilie je psychologická porucha. Je možné, že se může objevit u kohokoliv v našem okolí. Myslím si, že společnost by k těmto lidem měla přistupovat s opatrností a zároveň by si měla uvědomit, že i pro lidi s touto poruchou je šance.

» VYLOVENO

Andrea Culková

ANNA TRETEROVÁ

Matkou i manželkou, ale mimo jiné i režisérkou a scénáristkou je Andrea Culková. Absolventka FAMU má za sebou více než jeden úspěšný dokument. Právě dokumenty mají hlavní roli v její tvorbě.

Její poslední, který nese název H*ART ON, někteří naši studenti viděli v jihlavské Dukle a následně s autorkou mohli diskutovat jak o filmu, tak o tom jak těžké je pro ženu prosadit se jako režisérka. Stejně jako její další dokumenty i tento se soustředí na vizuální stránku. Film zobrazuje tři příběhy tří umělců: Marka Diva, Karin Písařkové, tvořící v Japonsku, a Zdeňka Rykra, jehož příběh je vyprávěn skrze mladou průvodkyni choťebořského muzea. Celé dílo si zachovává tajemnost, kterou podporuje i Mirrorman, který propojuje všechny dějové linie. Mezi její nejuspěšnější patří i CUKR-BLOG, dokument o samotné režisérce, která přes diabetes v těhotenství a ze strachu o zdraví syna omezila cukr ve stravě. Zapojila i děti a manžela, ale brzy zjistila, že být „sugar free“ je velice obtížné. Cukr je všude a takřka ovládá společnost. Autorka cestuje po celém světě, aby se dozvěděla víc. Potkává mnoho profesorů, doktorů i dalších diabetiků. Poznává nový životní styl a učí se jak si zpestřit jídelníček, který je bez cukru velmi chudý. Cukr je hlavní příčinou smrti u 180 tisíc lidí každý rok. „Výrobky jsou každým rokem sladší...“ „Bez cukru by vzrostla výroba lokálních potravin, Afrika by lépe čelila hladu...“ Říká sama autorka.

Další filmy:

- Art detektivka (2015)
- Krásná Praha olympijská (2007)
- Dokumenty určitě doporučujeme shlédnout.

» VYLOVENO

Všechny cigarety, které jsem kvůli tobě nevykouřila

A

Vracíš se mi,
pokaždé když jdu kolem křižovatky.
I když sníš klesá k zemi
a na brýlích mám jinovatky.

Zakazuju si to.
Tebe
a dávám si pokuty
—3 cigarety
když poruším to.
Sebe.

A i když podvádím
a po tobě toužím.

Už skoro nekouřím.

» VYLOVENO

Kakajičko

SBĚRATEL_KOSTI

Tak jsem ho nechala. Už žádné rozmýšlení, které vždy zpochybní moje rozhodnutí.

Říkala jsem si „Je to lehká věc. Stres zaženu kafem, samotnou chuť na cukr javorový sirupem.“ A i když si to mě já namlouvalo, tak k malování mě cukrové pochutiny beztak nikdy nepostrčily.

Stačila jen představa, jak mi cukr rozežírá zuby a nebyl problém s odmítáním.

No. Pěkný. Tak si žiju dál s ideální představou o mé absolutní abstinenci, ale postupně zjišťuji, že nestačí rozdat mou zásobičku sušenek, přestat si dělat milované kakajičko k snídani a nevolit sladké občedy. Ten hajzl je všude! Jako bývalý žárlivý přítel, co mě sleduje za každým rohem se i cukr objevuje v tatrance, nakládané červené řepě, pečivu, omáčkách a nedivila bych se, kdyby cukrové víly po nocích v supermarketech píchaly cukrový sirup do jablek.

Co se dá dělat, nejsem taková rázná osoba na to, abych utnula můj dosavadní vztah s cukrem úplně.

» ROZHOVOR

ROZHOVORY

MAGDALENA KOLMANOVÁ

V redakci jsme s holkami přemýšlely, čím časopis oživit. Napadlo nás utvářet každý měsíc rozhovory, které budou nějakým způsobem přínosné pro studenty a zároveň spolužáky v naší škole. Vzala jsem si to na starost a vyhledala jsem tři absolventky ateliéru Malba a ilustrace Annu Strakovou, Helenu Ticháčkovou a Emmu Šádovou. Jistě se najdou mezi vámi ti, kteří holky znají, minimálně vyučující.

Zajímavé je, že každá se vydala jinou cestou. Zda jsou nyní spokojené a splnilo se jim, co chtěly od počátku, si můžete přečíst.

ANNA STRAKOVÁ

Kam jsi se hlásila po střední v Helenině?

„Hlásila jsem se na FAVU (k Vasílu Artamonovi) a na AVU (k Robertu Šalandovi). Na FAVU mě zaujali lidé na ateliéru a jeho atmosféra. Na AVU jsem chtěla pokračovat kvůli tomu, že to byl po Sopkovi hodně malířský ateliér.“

Jak probíhaly přijímačky?

„Do prvního kola jsem na obě školy posílala cca 30 prací s portfoliem. Druhé kolo přijímaček trvalo dva dny. První den jsme dělali portrét a zátiší. Další den jsme dostali osobní téma.“

Co jsi pro přijetí musela udělat?

„Nevím, co jsem zvláštního pro to musela udělat. Prostě jsem pracovala jako vždy.“

Vzali tě na obě školy?

„Ano, na obě školy mě vzali do druhého kola.“

Jaká tedy vyhrála a proč?

„Rozhodla jsem se nakonec pro FAVU. Musela jsem se rozhodnout, kam půjdu kvůli tomu, že se termíny zkoušek kryly.“

Jaké byly tvé představy a jak to na FAVU doopravdy chodí?

„Věděla jsem, že jdu ke konceptuálně přemýšlejšímu vedoucím. Je to tak i ve skutečnosti. Ateliér je jiný, než na střední. Ale myslím si, že právě to může přinést ovoce do mé tvorby.“

EMMA ŠÁDOVÁ

Kam jsi se hlásila po střední v Helenině a kam tě přijali či nepřijali?

„Na UMPRUM na ilustraci, tam mě nepřijali, do Plzně taky na ilustraci, tam mě přijali a do Anglie na osm univerzit, vybrala jsem si Univerzity of Northampton, na obor ilustrace.“

Proč jsi nakonec zvolila Anglii a ne Plzeň, když tě vzali?

„Ono stačilo prý málo a dostala bych se na UMPRUM, byla jsem v druhém kole. To mě tak nějak nadchlo. Když jsem se nakonec nedostala, najednou se mi do Plzně nechtělo. UMPRUM, to je nejvíc, tak jsem si řekla, že zkusím do úplně jiného prostředí, třeba jenom do bakaláře a pak zkusím znova UMPRUM.“

Jak probíhaly přijímačky do Anglie?

„Přijímačky do všech škol do Anglie neprobíhaly jinak, než že jsem poslala svoje elektronické portfolio a motivační dopis.“

Když jsi se rozhodla pro Anglii, co bylo třeba všechno zařídit?

„Rozhodla jsem se, teprve když jsem zjistila, že jsem se nedostala do Prahy, kam jsem chtěla ze všeho nejvíc, to bylo někdy na konci února myslím. Prvně jsem musela vyhledat svých 8 univerzit, kam se chci hlásit, často jsem se jenom podívala na jejich stránky a bylo jasno (některé byly hned na první pohled vizuálně neatraktivní), hledala jsem nejvíce práce studentů, to mne nejvíce zajímalo. Pak jsem podala přihlášku a čekala na odezvu. Na jednu univerzitu, která byla čistě umělecká, jsem musela mít pohovor po telefonu, to bylo dost chatovické, ale taky mě potom přijali. Zařizování bylo před odletem hrozně moc, ale všechno jsem to (asi nejspíš) splnila. No, jsem tam a zatím mě nevyklí, takže...“

Jaká byla tvá očekávání a jak to v Anglii vůbec chodí?

„No, myslela jsem si, že nás na oboru bude mnohem víc, teď je nás tam asi 15. Dost mě šokovalo zjištění, že jsem jediná z umělecky střední, jsem i jediná cizinka. Nic takového jako tu máme my, střední se speciálním zaměřením, oni neznají. Rozhodně mi chybí to pravý umělecký prostředí, konvice na čaj a gauče z Helenina, to už nikde jinde nenajdu. A debatování o současném umění se tam také moc neprovazuje. Ale vybavení školy a dílen mají zase luxusní, to nejlepší, které můžeme dostat. Učitelé jsou taky skvělí, hodní, všichni všechny podporují v jejich tvorbě. Jsou ochotní mi všechno vysvětlit třeba ještě 3x, když je potřeba.“

Líbí se ti v Anglii tak, že kdyby se někdo dostal do stejné situace a nevěděl by, co si vybrat, tak bys mu to doporučila?

„Rozhodně jo, úplně jiný prostředí a přístupy neškodí.“

HELENA TICHÁČKOVÁ

Jakou školu si chtěla dělat od začátku a jak se měnil názor v průběhu střední?

„Nechtělo se mi dělat přijímačky v průběhu čtvrtáku a nechtělo se mi je vlastně dělat ani nikdy jindy. Ale měla jsem za to, že chci zkusit ještě trochu něco jiného než čistě uměleckou. Myslím, že jsem kdysi chtěla dělat od každého něco, a z toho pak vzešlo to: nevím, co chci dělat hlavně. Nakonec jsem tedy nastoupila na pedagogickou školu se zaměřením na výtvarnou a ájnu.“

A jak to máš teď?

„Tou odlišností studia a lidí kolem mi přišlo, že to asi nebude úplně vončo.“

Co tedy miníš dělat?

„Zkouším přijímačky na FAVU do ateliéru Petra Kvičaly. A uvidíme. Co bude, nevím, ale doufám, že to bude prima.“

Ovlivnilo nějak tvou tvorbu studium na pedagogické škole?

„Jo, nějak se mi dostalo více uměleckého nadšení, kterým jsem, viděno pohledem zpátky, myslím, takhle neoplyvala. A s tím nadšením tedy přišlo i to nadšení promítnout do toho tvoření.“

Pracuješ teď na něčem konkrétním?

„Zábradlí.“

To v jakém smyslu?

„Vyšlo to z procesu zobrazování určitých fází konkrétního zobrazování, jestli a v jaké fázi se i pro mne motiv může stát abstraktním. Zábradlí fungovalo jako řád, něco statického a strohého. Ta jednoduchost mne teď zajímá, tak se stalo, že zábradlí přebilo hlavní motiv.“

Obrázek vpravo: Helena Ticháčková absolventka ateliéru Malba a ilustrace

Titulní strana: Vendula Kosová ateliér Malba a ilustrace, 3.E

Své příspěvky posílejte na redakce.harpijky@seznam.cz
Příští téma: Čumák

